

Publicerad 2019-09-09 09:46 av Gunnar Hilén

ångest är själens feber

ångest och alkohol i psykiatri och poesin

Tyvärr kan man idag se att psykiatri
som borde vara intresserad av att hjälpa
en människa att förstå och ta hand om sina känslor
idag inte förmår mycket annat än att reagera
som många föräldrar gjort genom åren,
dvs sjukförklarat barnet.

När ett barn inte längre blir lyssnat till,
hur svåra upplevelser och känslor det än
fått lära sig att bära i ensamhet, så har
psyket i stort sett bara ångesten kvar
för att signalera om nöd i själen.

Om t o m detta tecken, ångesten alltså,
tas som sjuklig och tecken på att barnet
är sjukt, ja då återstår inte mycket annat
än att sluta tro på andras goda vilja
och ta saken i egna händer. Innan
barnet upptäcker alkoholen och drogerna
så kanske det går igenom en period
av annat självdestruktivt slag, t ex svält
eller att det utsätter sig för extrema faror.

Föräldrar som valt att inte förstå barnet
ser dock även dessa tecken enbart som
nya sjukdomssymtom och ångesten
letar vidare efter förståelse. Så småningom
kan då barnet ta sin första fylla eller sil
och upptäcka att "jo men se, det finns ju
hjälp, tack och lov".

När psykiatri fungerar som en blind förälder
blir inte resultatet mycket vackrare utan
då får vederbörande höra att den har ett
ångestsyndrom som omedelbart ska börja
behandlas med medicin.

Pang ! Locket på. Det enda tecknet "barnet"
hade till förfogande för att kunna berätta om sitt
lidande, ska nu dövas. Precis som "barnet"
själv gjort med sprit och droger.

Nu återstår två alternativ. Självmord/annan
destruktivitet eller samtal. OM, jag säger OM,
psykiatern har en gnutta hjärta i kroppen
så förstår han/hon att ångesten berättar om att
människan lider och har gjort det länge
i det tysta och att vad den nu behöver göra är att
släppa fram sina röster i det fria...sin SMÄRTA.

Poesi är ett utmärkt alternativ och vissa av oss blir
MYCKET beroende av applåder och kommentarer
medan det för andra räcker med att få "tala ut".

Det bästa är ju att hitta en vän som det äntligen
går att både leva OCH tala med.

Det är märkligt nog aldrig försent att lära sig
hata fullt ut.....och låta kärleken finnas kvar
sida vid sida eller omslingrad och skyddande.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten